

Dopisy cirkvi v Tesalonice

3/2012

PRŮVODCE STUDIEM BIBLE

Obsah

1. Evangelium přichází do Tesaloniky
2. Budování vztahů
3. Tesalonika v době apoštola Pavla
4. Radost a vděčnost (1Te 1,1–10)
5. Příklad apoštolů (1Te 2,1–12)
6. Opravdoví přátelé (1Te 2,13–3,13)
7. Život v čistotě a svatosti (1Te 4,1–12)
8. Mrtví v Kristu (1Te 4,13–18)
9. Poslední události (1Te 5,1–11)
10. Život v církvi (1Te 5,12–28)
11. Zaslíbení pronásledovaným (2Te 1,1–12)
12. Antikrist (2Te 2,1–12)
13. Věrná církev (2Te 2,13–3,18)

Za materiály ke studiu sobotní školy je zodpovědné oddělení sobotní školy při Generální konferenci Církve adventistů sedmého dne a oddělení sobotní školy při Česko-Slovenské unii. Text materiálů byl při překladu upraven podle pravidel dohodnutých s oddělením sobotní školy při Generální konferenci.

Dopisy církvi v Tesalonice

Průvodce studiem Bible

Autor: Jon Paulien

Šéfredaktor: Clifford R. Goldstein

3. čtvrtletí 2012

Foto: Photos.com

Grafická úprava a sazba Stanislav Staněk

Vydalo nakladatelství Advent-Orion, spol. s r. o.

pro Církev adventistů sedmého dne

Vytiskly Těšínské papírny, spol. s r. o.

Vydání první, Praha 2012

ISBN 978-80-7172-894-8

ISSN 0409-3208

Úvod

Když Pán sestoupí z nebe...

V padesátých letech 20. století napsal proslulý irský dramatik Samuel Beckett, pozdější nositel Nobelovy ceny za literaturu, slavnou divadelní hru *Čekání na Godota*. Ta vypráví o dvou nešťastných tulácích, kteří čekají u cesty na nějakého Godota, který by snad měl přijít a zachránit je z nesmyslnosti a absurdnosti života.

„Godot se jmenuje?“ ptá se Estragon.

„Myslím,“ odpoví Vladimír.

Jak tam tak Vladimír s Estragonem stojí a utěšují se nadějí, že snad Godot přijde, přechází jim před očima celé procesí lidského utrpení, klopytání a životních pádů. Jsou znuděni nejen vši bolestí života, ale především jeho naprostou nesmyslností. Pro rozptýlení chtějí tedy udělat alespoň něco dobrého a užitečného, třeba pomoci vstát slepému muži, který klopytl.

„Jde se na věc,“ povídá Vladimír. „Za chvíli se všechno rozplyne a budeme nanovo sami, sami uprostřed samoty.“ Když se ale pokouší vstát, sám upadne.

Navzdory dalším a dalším slibům, že Godot přijde, se jim život stále jeví tak bídný a mizerný, že se nakonec oba rozhodnou oběsit. Jelikož nemají žádné lano, odváže si Estragon provaz, který má místo pásku, a příliš volné kalhoty mu spadnou ke kotníkům. Každý uchopí provaz za jeden konec, aby vyzkoušeli jeho pevnost, a táhnou. Provaz se přetrhne, oni zavravorají a málem upadnou. Rozhodnou se tedy najít lepší provaz a zkusit to později znovu.

„Zítřka se oběsíme,“ povídá Vladimír. „Ledaže by přišel Godot.“

„A když přijde?“ ptá se Estragon.

„Budeme spaseni.“

Tajemný Godot ale nikdy nepřijde, což znamená, že spasení nebudou. Něco takového se vlastně ani neočekávalo. Beckett chtěl v této hře poukázat na absurditu a beznaděj lidského života.

Ve srovnání s pohledem na život, který nám nabízí Bible, je to neuvěřitelný kontrast. Zásadní rozdíl je zvláště patrný při čtení dvou dopisů, které apoštol Pavel adresoval křesťanům ve městě Tesalonika.

Křesťané v Tesalonice, podobně jako postavy v Beckettově hře, museli čelit každodenním stresům, tlakům, zápasům, a dokonce i otevřenému nepřátelství a pronásledování. Život jim zkrátka, stejně jako nám, přinášel mnohé těžké chvíle. Mohli kvůli tomu propadnout pocitu marnosti, zoufalství a pesimismu, který výstižně vyjádřil Beckett ve svém dramatu. Tesaloničtí křesťané však měli pevnou naději – naději postavenou na tom, co pro ně udělal Kristus, naději spojenou s úžasným zaslíbením Ježíšova druhého příchodu (jemuž se Beckett posmíval). I když Pavel musel tesalonické křesťany napomínat kvůli některým významným etickým i teologickým problémům, přesto jim (a přeneseně i nám) napsal jedny z nejkrásnějších a nejpovzbudivějších slov, která v Bibli můžeme číst:

„Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve; potom my živi, kteří se toho dočkáme, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu. A pak už navždy budeme s Pánem. Těmito slovy se vzájemně potěšujte“ (1Te 4,16–18).

Znáte snad krásnější poselství o naději?

V průběhu tohoto čtvrtletí nahlédneme prostřednictvím dvou Pavlových dopisů do života jednoho z prvokřesťanských městských sborů a jeho členů. Budeme sledovat jejich boje a obtíže, kterým museli čelit, a zvláště jejich vyrovnávání se s bolestivou skutečností, že se Kristus stále ještě nevrátil. Je fascinující, že i když tehdejší křesťané žili v odlišné době a kultuře, přesto se mnohé z Pavlových myšlenek týkají oblastí, které jsou aktuální i dnes. Také my stále čekáme. Ne na tajemného Godota, ale na Pána Ježíše, jehož smrt na kříži při jeho prvním příchodu na tuto zemi je zárukou jeho slavného druhého příchodu.